

Er moet evenwel op worden gewezen dat Congo een lange periode van oorlogen achter de rug heeft die het land sociaal, economisch en institutioneel volledig verwoest hebben. Het land heeft dus te kampen met cruciale structurele problemen zoals het herstellen van zijn territoriale integriteit, zijn administratieve hereniging, de instelling van een goed werkend staatsapparaat dat leiding kan geven bij de overgang naar duurzame stabiliteit en de verdere verbetering van het menselijke ontwikkelingsniveau van de gehele Congolese bevolking.

Het is in deze na-oorlogse context dat de Commissie haar prioriteiten voor acties op korte en middellange termijn heeft vastgesteld:

- Ondersteuning van de staat bij de wederopbouw van zijn structuren. De Commissie heeft hiervoor een bedrag van 16 miljoen euro uit het 8e Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) op het gebied van de institutionele steun ten gunste van de prioritaire administraties en ministeries vastgelegd en zij steunt eveneens, in het kader van het 6e EOF, het rechtsstelsel met een bedrag van 28 miljoen euro. In het kader van het 9e EOF wordt verder een bedrag van 10 miljoen euro in het vooruitzicht gesteld voor institutionele steun.
- Bijdragen tot het herstel van de toegang tot de gezondheidszorg, aangezien in deze na-oorlogse periode 37% van de bevolking geen toegang tot elementaire gezondheidsdiensten heeft en het sterftecijfer blijft stijgen.

Vanwege deze prioritaire behoeften en het beperkte karakter van het voor Congo beschikbare bedrag kan de Commissie zich niet met alle disfuncties bezighouden die door het ontbreken van overheidsstructuren zichtbaar worden. Zij hoopt evenwel, dat wanneer die hersteld zijn, problemen zoals die welke zich in Shinkolobwe voordoen opgelost kunnen worden in het kader van de betrekkingen tussen de Unie en de Congo. Het vervolgen van de verantwoordelijken voor deze mistoestanden behoort in het kader van de samenwerking tussen de Commissie en de Congo niet tot haar bevoegdheid.

(2003/C 280 E/154)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1393/03

van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) aan de Commissie

(15 april 2003)

Betreft: Beveiliging CD's

De illegale verspreiding van muziek via internet en het kopiëren van CD's zijn de afgelopen jaren sterk toegenomen. Consumenten kopiëren vaak illegaal uit protest tegen de hoge verkoopprijs van CD's. Voorts is de groei van het aantal gekopieerde CD's te verklaren uit het drastisch toegenomen bezit van meerdere CD-spelers per huishouden. Veel auto's zijn bijvoorbeeld overgegaan van een cassette- op een CD-speler.

Consumenten klagen over kopieerbeveiliging op CD's. Een aantal muzieklabels heeft sterk afwijkende CD's op de markt gebracht die beduidende afspeelproblemen veroorzaken. Men beoogt het afspelen via de PC te belemmeren, zodat de PC niet gebruikt kan worden voor het maken van kopieën. In de praktijk bestaan echter ook veel problemen bij het afspelen van deze kopieer-beschermd CD's op auto-CD-spelers, DVD-spelers die tevens CD-speler zijn en vele modellen draagbare CD-spelers. Juist de consument die eerlijk betaalt voor zijn CD is nu veelal de dupe. Dit, terwijl deze CD's doorgaans zonder problemen volledig te kopiëren zijn op standaard CD-spelers en recorders.

1. Is de Commissie op de hoogte van de problemen die bestaan met het afspelen van beveiligde CD's? Zo ja, verricht de Commissie hier onderzoek naar en is zij van oordeel dat deze methode geoorloofd is?
2. Is de Commissie van mening dat vooral consumenten die kopieer-beschermd CD's niet op (vooral duurdere) DVD- en CD-spelers kunnen afspelen ten onrechte de dupe zijn van deze beveiliging? Zo ja, op welke wijze gaat de Commissie consumenten tegen deze praktijk beschermen?
3. Is de Commissie van mening dat de industrie moet zorgen voor interoperabiliteit van content en apparatuur?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie*(11 juni 2003)*

Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij⁽¹⁾ voorziet in het wettelijke kader voor de bescherming van technische voorzieningen. Met de term „technische voorziening” wordt elke technologie of elk apparaat bedoeld waarmee houders van het auteursrecht of het naburige recht daden die niet door hen zijn toegestaan, willen voorkomen of beperken. Van dergelijke voorzieningen maken rechthebbenden gebruik voor de bescherming van hun werken of inhoud zoals die welke zijn vastgelegd op een CD en door auteursrecht of naburige rechten beschermd worden tegen ongeoorloofd kopiëren. De Gemeenschap en de lidstaten moeten dergelijke maatregelen beschermen krachtens de bepalingen van het Copyright Treaty (WCT) en het Performances and Phonograms Treaty (WPPT) van de Wereldorganisatie voor de intellectuele eigendom (World Intellectual Property Organisation = WIPO) die in 1996 zijn goedgekeurd. De richtlijn is het middel waarmee de Gemeenschap en haar lidstaten hun verplichtingen die zij uit hoofde van deze verdragen hebben, nakomen, door onder meer dergelijke bescherming voor technische voorzieningen in te voeren. De richtlijn moest tegen 22 december 2002 in de wetgeving van de lidstaten worden omgezet.

1. De Commissie is zich bewust van de problemen in verband met het afspele van beschermde CD's. Een apart probleem vormt echter de vraag of degenen die de CD is op de markt brengen in principe rechtmatig de afspeelbaarheid kunnen beperken tot normale CD-spelers en andere apparatuur, zoals met pc's functionerende apparaten, kunnen uitsluiten. De afspeelbaarheid op verschillende apparatuur is niet alleen voor consumenten van belang, maar ook voor de consumentenelektronica en de informatietechnologie, omdat er nu een „legacy”-probleem rijst: enerzijds is er de technologische vooruitgang en de nieuwe eisen en anderzijds hebben consumenten al geïnvesteerd in systemen. Het probleem van afspeelbaarheid op verschillende apparaten kan zich voordoen ongeacht of een technische voorziening in de zin van de bovenvermelde richtlijn op de CD is toegepast. Dit vraagstuk beperkt zich daarom niet tot de rechtsbescherming van de in de richtlijn bedoelde technische voorzieningen die daden moeten tegengaan die door de houder van het recht niet zijn toegestaan.

2. De richtlijn bepaalt ook dat de rechtsbescherming van technische voorzieningen de normale werking van elektronische apparatuur en de technologische ontwikkeling ervan niet in de weg mag staan. De Commissie is van oordeel dat consumenten, wanneer zij een CD of een ander product kopen, duidelijk moeten worden voorgelicht over alle aspecten et met name over de gevolgen van technische beveiligingsmaatregelen zoals die welke de afspeelbaarheid beïnvloeden.

3. De Commissie pleit voor compatibiliteit en in interoperabiliteit van de verschillende systemen. Maar om dit te bereiken tussen inhouddraggers en apparatuur is er samenwerking nodig tussen alle belanghebbenden: rechthebbenden, consumentenelektronica-industrie, IT-industrie en gebruikers. Op dynamische markten is het bereiken van interoperabiliteit en compatibiliteit een continu proces aangezien nieuwe technologie voortdurend op de markt komt. De Commissie vindt dat interoperabiliteit en compatibiliteit wenselijk zijn en moeten bereikt moeten worden via processen die vrijwillig zijn en door het bedrijfsleven moeten worden geleid.

⁽¹⁾ PB L 167 van 22.6.2001.

(2003/C 280 E/155)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1399/03**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie***(16 april 2003)*

Betreft: Consumptief krediet – richtlijn 93/13/EEG

De lidstaten en de nationale administraties maken zich ernstige zorgen over het onderwerp „oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten”. Ook de Europese Commissie is van het bestaan van oneerlijke bedingen, die de consument van elke bescherming beroven, op de hoogte middels het project CLUB en, parallel daaraan, het verslag over de toepassing van richtlijn 93/13/EEG⁽¹⁾ van de Raad betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten.

Is de Commissie van plan de controles gericht op het voorkomen en bestrijden van oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten te intensiveren, en welke maatregelen is zij van plan te nemen in verband met oneerlijke bedingen (belastingen) in kredietovereenkomsten tussen kredietinstellingen/banken enerzijds